

*Tanácsok,
időszűrőségek,
érdekességek*

2018
IV. negyedév

— IV. negyedév —

A fejlődése során az egyházunk felismerte annak szükségességét, hogy megfogalmazza álláspontját és nyilatkozzon különböző témákról, amelyek az egyházat és a hívőket napjainkban foglalkoztatják.

Ebben a negyedévben, ahogy az előzőben is, lehetőséget kapunk arra, hogy többet megtudjunk az Egyház által adott nyilatkozatokról és irányelvekről.

1. A VALLÁSI KISEBBSÉGEK ÉS A VALLÁSSZABADSÁG – NYILATKOZAT AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRÓL ÉS A GONDOKRÓL

A történelem során a vallási kisebbségek sokszor megkülönböztetéseknek és nyílt üldözéseknek voltak kitéve. A vallási türelmetlenség és az előítéletek napjainkban ismét erősödnek. Függetlenül attól az állítástól, hogy mindenkinek jogában áll képviselni és terjeszteni a vallási nézetét és megváltoztatnia a vallását, amit az Egyesült Nemzetek Szervezetének a Nemzetköziki jogokat alkotó dokumentuma is támogat, sok ország mégis megtagadja ezt a jogot a polgáraitól.

A nemzetközi jogi dokumentumok elítélik a vallási kisebbségek hátrányos megkülönböztetését, de tragikus módon egyes országok közvették azoknak a vallási csoportoknak a listáját, amelyeket potenciálisan veszélyes szektáknak tartanak. Szektaellenes vizsgálóbizottságokat létesítettek, nyomozókat képeztek ki, és korlátozó törvényeket fogadtak el. Az ártatlan hívők százezrei vannak most hivatalos gyanú alatt, akiket másodrendű állampolgárokként kezelnek. Mindez a vallásszabadságnak, az emberiség legelemibb és legalapvetőbb jogának a megsértése. Az adventisták hiszik, hogy engedelmessé kell lenni az ország törvényeinek mindaddig, amíg nem ütköznek Isten törvényeivel. Ellenzünk azonban minden olyan törvényt, politikát vagy eljárást, amely hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a vallási kisebbségekkel szemben.

A hetednapi adventista egyház mindenkire kiterjedő módon védi a vallásszabadságot, valamint az állam és az egyház szétválasztását. A Biblia azt tanítja, hogy Isten, aki életet adott, a választás szabadságát is megadja. Isten csak akkor fogadja el a tisztelet kifejezését, ha azt kényszer nélkül teszik. Továbbá, az adventisták úgy vélik, hogy a törvényeknek egyformán kell vonatkozniuk minden emberre, nem lehet önkényes kivételeket tenni. Nem gondoljuk, hogy bármelyik vallási csoportot el kell ítélni csak azért, mert egyes követői szélsőségesek. A vallásszabadságot csak akkor szabad korlátozni, amikor az agresszív és erőszakos magatartás megsérti mások emberi jogait.

Az ENSZ által elfogadott egyetemes emberi jogokról szóló nyilatkozat tizennyolcadik pontjával összhangban, valamint más nemzetközi jogi dokumentumokkal, és saját hitével és történetével összefüggésben a Keresztény Adventista Egyház teljes mértékben elkötelezi magát arra, hogy mindenütt és mindenki vallásszabadságát hirdeti és védelmezi. E cél elérése érdekében továbbra is együttműködünk az ENSZ Emberjogi Bizottságával és más nemzetközi intézményekkel és vallási szervezetekkel, hogy minden országot felkérhessünk a vallásszabadság alapvető jogának betartására. Ezenkívül továbbra is igyekszünk előmozdítani a párbeszédet és a jobb megértést a hatóságok meg a vallási kisebbségekhez tartozó emberek között.

Forrás: <http://www.adventisti.net/verske-manjine-i-verska-sloboda-izjava-o-opredeljenju-i-zabrinutosti/>

2. NYILATKOZAT A VALLÁSSZABADSÁGRÓL, AZ EVANGÉLIUMI MUNKÁRÓL ÉS A PROZELITIZMUSRÓL

Az adventisták hiszik, hogy a vallásszabadság alapvető emberi jog. Keresztényekként meg vagyunk győződve arról, hogy a vallás hirdetése nem csak jogunk, hanem örömteljes felelősségünk is, amely a bizonyítékról szóló, isteni utasításon alapul.

Isten elhívta a keresztényeket, hogy hirdessék az evangéliumot, a Krisztusban való üdvösség örömeit (Máté 28,19-20). Ez a keresztényi élet és bizonyítékvég lényege. Ezért, természeténél fogva, a kereszténység missziós ihletésű.

Elfogadva a globális missziót és evangéliumhirdetést, az adventisták közvetlenül engedelmeskednek Krisztus utasításának és az az

őszinte vágy vezérli őket, hogy az emberek üdvözljenek, és örök életet nyerjenek. S mivel várják Krisztus közeli eljövetelét, a sürgősségi érzet vezérli őket. A missziós utasításnak való engedelmesség érdekében az adventisták napjainkban több mint 200 országban tesznek bizonyosságot, hirdetik az Igét és szolgálnak.

A vallás terjedésével a „prozelitizmus” (prozelitizmus: térítői buzgóság – A fordító megjegyzése) problémája is elterjedt, mivel ezt a fogalmat különféleképpen magyarázzák, gyakran olyan elferdített jelentést adva neki, amely összeköttetésben áll az etikátlan rábeszélés, rákényszerítés módszerével. Az adventisták egyértelműen elítélik ezeknek a módszereknek az alkalmazását. Hiszik, hogy a hit és a vallás terjesztésének legjobb módszere a szelíd, tiszteletteljes bizonyoságtetés és tanítás, amelyet a hirdetett üzenetnek megfelelő életmód követ, amely az evangelizált embereket a szabad és örömteljes elfogadáshoz vezet.

Az evangéliumi és a missziós tevékenységeknek tiszteletben kell tartaniuk az emberi méltóságot. Amikor kapcsolatba kerülnek más vallási csoportokkal, az egyéneknek igazságosan és nyíltan kell fellépniük. Olyan szavakat kell használniuk, amelyek nem sértenek más vallási közösségeket. Ne tegyenek megalapozatlan és más vallásokat sértő kijelentéseket.

A megtérés lelki élmény, ezért nem kell összekötni anyagi ösztönzés felkínálásával vagy elfogadásával. De mialatt teljesen elismerjük a humanitárius tevékenységekben való részvétel jogát, ezt a jótékonyági tevékenységet soha nem szabad az evangéliumhirdetéshez kötnünk oly módon, hogy az emberek sebezhetőségét kihasználva anyagi támogatás ellenében vegyük rá őket a vallásváltoztatásra.

Az adventisták úgy döntöttek, hogy szolgálni fogják az embertársaikat azáltal, hogy hirdetik az örökkévaló evangéliumot minden törzsnek, nyelvnek, ágazatnak és népnek (Jelenések 14,6).

Forrás: <http://www.adventisti.net/izjava-o-verskoj-slobodi-evan-deoskom-radu-i-prozelitizmu/>

3. KAPCSOLATAINK MÁS KERESZTÉNY EGYHÁZAKKAL ÉS VALLÁSI SZERVEZETEKEL

A keresztény egyházakkal és a vallási szervezetekkel való kapcsolatunkat illetőleg, a félreértések és a feszültségek elkerülése érdekében a következő iránymutatásokat adjuk:

1. Tiszteletben tartjuk azokat az intézményeket, amelyek a világ evangelizálásához az isteni terv részeként Krisztust emelik fel az emberiség előtt; ezért nagyra értékeljük azokat a keresztyényeket, akik más vallási közösségeknél kötelezték el magukat arra, hogy lelkeket mentsenek Krisztus számára.

2. Amikor a munkánk végzése során kapcsolatba kerülünk más keresztyény csoportokkal és testületekkel, minden pillanatban a keresztyényi tapintat, nyitottság és őszinteség lelkületének kell uralkodnia.

3. Alátámasztjuk, hogy az igazi vallás a lelkiismereten és a meggyőződésen alapul. Ezért arra kell törekednünk, hogy közösségünkbe az embereket ne az önző érdekek és ideiglenes előnyök vonzzák; és csak úgy kötődjön a hívó a közösséghez, ha hisz és meg van győződve arról, hogy sikerült neki összeköttetésbe kerülnie Krisztussal. Amennyiben egyházunk híve, arra a megállapításra jut, hogy a meggyőződése már nincs összhangban az adventista hittel és gyakorlattal, akkor a hívőnek a joga, sőt a felelőssége is, hogy minden szégyenérzet nélkül a meggyőződése szerinti vallást válassza. Elvárjuk, hogy más hitközösségek is a szabad vallásgyakorlás lelkületében járjanak el.

4. A hívőségbe való felvételkor a más egyházközösségekből valókat ellenőrizni kell, vajon a vallási hovatartozásuk megváltoztatásáról a vallási meggyőződésük és az Istennel való, személyes közösségük alapján döntöttek-e?

5. Azt a személyt, aki egy másik vallási közösségben fegyelmezési intézkedés alatt áll a keresztyény erkölcsben elkövetett hibái vagy jellemhibái miatt, mi sem tekinthetjük alkalmasnak az egyháztagságra mindaddig, amíg be nem bizonyosodik a bűnbánata és a megváltozása.

6. Mivel megértette az evangéliumi utasítást, egyházunk nem korlátozhatja a munkáját egy meghatározott földrajzi területre. Isten gondviselésének és az Ő művének történeti fejlődésével időről-időre megjelentek vallási közösségek és vallási mozgalmak, amelyeknek különös hangsúlyt fektettek az evangéliumi igazság különféle elemeire. Az adventi nép megjelenésével jött létre a megbízatás, hogy hirdessük Krisztus második eljövételének közelségét, a bibliai próféciákban, különösen a Jelenések 14,6-14-ben található előkészületi utasításokkal együtt. A megbízatásunk tehát az, hogy minden embernek hirdessük „az örökkévaló evangéliumot”. Minden tilalom, amely a bizonyágtevést egy meghatározott földrajzi helyre korlátozná, az evangéliumi utasítás lebecsülését jelentené. A Keresztyény Adventista Egyház elismeri

más egyházközösségek jogát, hogy földrajzi korlátok nélkül tevékenykedjenek.

Forrás: <http://www.adventisti.net/odnosi-s-drugim-hriscanskim-crkvama-i-verskim-organizacijama/>

4. LELKIISMERETI SZABADSÁG

Az adventi üzenetünk központi része az a meggyőződés, hogy a lelkiismereti szabadságot mindenki számára biztosítani kell. A lelkiismereti szabadság magában foglalja a vallás szabadságát és a kiválasztott vallás gyakorlásának a szabadságát, illetve a hitnélküliség szabadságát. Elköteleztettek vagyunk a vallási szabadságjogok jogi és politikai védelmének előmozdításában, és támogatjuk a nemzeti és nemzetközi jogok tág értelmezését, amelyek biztosítják e szabadság védelmét. (10)

Adventista keresztényekként elismeri a szervezett kormány törvényes szerepét a társadalomban. (11) Támogatjuk az állam azon jogát, hogy a világi ügyekben jogszabályokat alakítson ki, és tiszteletben tartsa az ilyen törvényeket. (12) Ha olyan helyzettel kell szembesülnünk, amelyben az állami törvény ellentétes a bibliai tanítással, akkor inkább a bibliai tanításhoz igazodunk, melynek során elsősorban Istent és nem embert kell tisztelnünk. (13)

Az adventista lelkiismereti szabadság iránti elkötelezettség elismeri, hogy e szabadságnak vannak korlátai. A vallásszabadság csak mások törvényes és egyenlő jogai védelmének a keretében létezhet. Ha a társadalomnak fontos érdekei vannak, mint például az állampolgárok közvetlen veszélytől való megóvása, akkor törvényszerűen korlátozhatja a vallásgyakorlást. Az ilyen korlátozást nagyon óvatosan kell végrehajtani, oly módon, hogy a vallásgyakorlás korlátozása kissé csökkenjen, ám a veszélyeztetettek védve legyenek. A lelkiismereti szabadság korlátozása a társadalom védelmében a feltételezett veszélyektől való védekezéssel, illetve a jogi intézkedésekkel, például a vasárnap-törvénynyel vagy más állami-vallási ünnepekkel történő megteremtése révén, a társadalmi és a vallási konformitás megteremtése a szabadság nem legitim korlátozása.

Az adventistáknak minden nemzet nevében védelmezniük kell a lelkiismereti szabadság elveit. A mások iránti szeretet kifejezésével készen kell állnunk arra, hogy olyan csoportok nevében dolgozzunk, akiknek a lelkiismereti szabadságát az állami hatóságok példátlanul

megsértették. Egy ilyen munka személyes és közösségi veszteséghez vezethet. Így fizetjük meg az árát Krisztus követésének, Aki mindig is az alábecsültek és az elnyomottak nevében beszélt.

Megjegyzés: A szöveg az egyház és az állam közötti kapcsolatokról szóló nyilatkozat része.

Forrás: <http://www.adventisti.net/odnosi-crkve-i-drzave/>

5. A HATÓSÁGOKNÁL DOLGOZNI

A Keresztény Adventista Egyház ismeri Isten emberei, polgárügyekben való részvételének a hosszú történelmét. József pátriárka polgári hatalmat kapott Egyiptomban. Hasonlóképpen Dánielt is előléptették a babiloni kormányügyekben, és munkájának eredményeként az állam fejlődést mutatott. Az egyháztörténelemben az adventisták egyesültek más vallási és világi szervezetekkel annak érdekében, hogy befolyásolják a polgári hatóságokat a rabszolgaság megszüntetése és a vallásszabadság előmozdítását illetően. A vallási befolyás nem mindig eredményezte a társadalom javulását – a vallási üldözések, a vallásháborúk és a vallásos emberek által elrendelt, társadalmi és politikai elnyomások számtalan példája alátámasztja, mennyire veszélyes lehet, amikor az állami források felhasználásával vallási célokat igyekeznek előmozdítani.

A Keresztény Adventista Egyház felemelkedése eredményeként a világ néhány részén megnőtt a politikai befolyásolási képességünk. Ez a politikai befolyásolás önmagában nem jelent problémát. Az adventistáknak valójában a polgári vezetés pozíciójában kell szolgálniuk. Ennek ellenére mindig tisztában kell lennünk a polgári ügyek vallási befolyásával kapcsolatos veszélyeknek, hogy elkerülhessük őket.

Amikor az adventisták vezetőkké válnak, vagy amikor alkalmuk van befolyásolni a szélesebb társadalmat, akkor az Aranyszabállyal összhangban kell eljárniuk. Ezért erőfeszítéseket kell tenni a nagyfokú vallásszabadság megteremtésére mindenki számára, és nem szabad arra használni a pozíciójukat, hogy a saját vallásuk előmozdítása és más vallások korlátozása céljával befolyásolják a politikai és polgári vezetőket. Az adventistáknak komolyan kell venniük a polgári felelősséget. A részt kellene venniük a rendelkezésükre álló választási folyamatban, szavazniuk kell, amikor csak lehetséges, tiszta lelkiismerettel, és osztozniuk másokkal a társadalomépítés folyamatában. Azonban az adventistáknak nem kellene sokat foglalkozniuk a politikával, és se a gyüleke-

zeti szószerkezeteket, se a kiadványainkat nem kellene arra használniuk, hogy politikai elméletek mozdítsanak előre.

Az adventistáknak, akik polgári vezetők, törekedniük kell arra, hogy fenntartsák a keresztény magatartás legmagasabb színvonalát. Modernkori Dánielekként Isten vezetni fogja őket, és az Isten iránti lojalitásuk inspirálni fogja majd a közösségeiket.

Egyházunk képviselése a hatóságoknál és a nemzetközi testületeknél

Isten népének történelme során Isten úgy látta jónak, hogy meghatározott személyeket delegálva képviseltesse üzenetét a hajdani államfőknél. Ábrahám, József és Mózes személyesen tudott fellépni a fáraó előtt. Eszter jelenléte által, Ahasvérus király udvarában, Isten népe megmenekült a kiirtás elől. Dániel először a babiloni udvarnál szolgált, később a perzsa Círusnál, majd a méd Dáriusnál. Pál az evangéliumot a Római Birodalom uralkodó osztályához vitte el. Hasonlóképpen sok nagy református állt és közvetített korának uralkodói előtt. Ezért mi sem hanyagolhatjuk el, hogy a jelen világ jelenkori vezetőinek bemutassuk Krisztust.

Az adventisták napjainkban arra hívtak el, hogy felemeljék hangjukat a lelkiismeret szabadsága mellett. E küldetés szerves része az ideiglenes uralkodókkal való kapcsolatok fejlesztése. Ennek elérése érdekében a Keresztény Adventista Egyház képviselőket jelöli ki a kormányoknál és a nemzetközi testületeknél, amelyek hatással vannak a vallásszabadság védelmére. Ezt olyan munkának kell tekinteni, amely létfontosságú jelentőségű az evangéliumi munkánk számára, és a szükséges eszközökkel kell kísérni annak érdekében, hogy bemutatásunkat a legjobb fényben lehessen megvalósítani.

Megjegyzés: A szöveg az egyház és az állam közötti kapcsolatokról szóló nyilatkozat része.

Izvor: <http://www.adventisti.net/odnosi-crkve-i-drzave/>

6. ÁLLAMI PÉNZELÉS ELFOGADÁSA

Az adventisták sokat vitatkoztak arról, vajon az egyháznak és az egyházi intézményeknek el kellene-e fogadniuk az állami pénzelést. Egyrészt az egyház azt tanította, hogy az Úr a polgári hatalomban lévő szívében is ott van, és hogy az állami finanszírozás elfogadásával az

egyháznak nem kell akadályt építeni az Ő munkája előmozdítása ellen. Másrészt az egyház figyelmeztet az egyház és az állam egyesülése ellen.

Így amikor az állam törvényei lehetővé teszik az egyházaknak és intézményeiknek nyújtott állami támogatást, az alapelveink lehetővé teszik az eszközök elfogadását, amelyekhez nem társulnak olyan feltételek, amelyek megakadályozzák, hogy vallásunkat szabadon megvallhassuk, hogy csak adventistákat alkalmazzunk, hogy megtartsuk az adventisták általi irányítást és kompromisszumok nélkül megtarthassuk a Bibliában és az Ellen White írásaiban kifejtett elveket. Ezenkívül az egyház és az állami egyesülésének az elkerülése érdekében az állami pénzeszközöket nem fogadhatjuk el a vallási tevékenységekért járó fizetesként, mint például az istentiszteleti szolgálat, az evangelizáció, a vallási szövegek közzététele vagy az egyházi közigazgatásban vagy az evangéliumért szolgálat; ez alól kivételt jelent a lelki szolgáltatások nyújtása azoknak, akiknek az életét teljes mértékben az állam szabályozza, valamint azoknak a szolgáltatásoknak az elvégzése, amelyek állami részvétel nélkül megvalósíthatatlanok.

Azokban az esetekben, amikor az állami eszközök elfogadása nem ütközik az említett elvekbe, figyelmesen megvizsgálhatjuk, vajon elfogadhatjuk-e az állami alapokat. A folyamatos állami pénzelés, az egyszeri pénzügyi támogatással ellentétben, különösen veszélyes. Ebben az esetben gyakorlatilag lehetetlen, hogy az intézmények ne váljanak legalább részben függővé a jelenlegi pénzügyi folyamatoktól. Az ilyen állami eszközöket általában egy állami szabályozás kíséri. Bár ez a rendelet nem feltétlenül sérti meg a keresztény elveket, az ilyen szabályozás általában változhat. Abban az esetben, ha az állami alapok átvételére irányuló szabályok megváltoznak, és megkövetelik a Bibliában és az Ellen White műveiben leírt elvek elhagyását, akkor ezeket az állami forrásokat el kell utasítani, még akkor is, ha emiatt az intézményeket lezárják, értékesítik vagy jelentősen átalakítják.

Amikor az adventisták állami eszközökhöz jutnak, akkor ezekkel a legnagyobb odafigyeléssel kell bánniuk. Ez a pénzelési szabályok és könyvelési előírások szigorú szabályainak a betartását jelenti. Amennyiben ezeket a folyamatokat nem tudjuk egyeztetni, a finanszírozást vissza kell utasítanunk.

Bizonyos kivételes körülmények között az adventisták csak akkor gyakorolhatják jelenlétüket az országban, ha állami irányítású programokban vesznek részt, amelyek tiltják a nyílt bizonyosságtevést. Sokat kell

imádkoznunk az ilyen programokban való részvétel lehetséges következményei miatt. Meg kell vizsgálnunk, hogy a részvétel segít-e esetleg a kormányt abban, hogy megtartsa korlátozó politikáját, függetlenül attól, hogy az egyház neve kapcsolódik-e ezekhez a programokhoz, és hogy a részvétel rövid és hosszú távon lehetőséget ad-e az evangélium terjesztésére, a hármias angyal üzenetet is beleértve. Tartósan kerüljük el, hogy Krisztus nevét társítsuk azokhoz a rezsimekhez, amelyek elnyomják és kínozzák saját népüket.

Megjegyzés: A szöveg az egyház és az állam közötti kapcsolatokról szóló nyilatkozat része.

Forrás: <http://www.adventisti.net/odnosi-crkve-i-drzave/>

7. ÖKUMENIKUS EGYÜTTMŰKÖDÉS?

Legyen-e adventista együttműködés az ökumenizmus területén? Az adventistáknak együtt kell működniük mindaddig, amíg az autentikus evangélium hirdetik és az kielégíti a kétségbeesett emberi szükségleteket. A Keresztény Adventista Egyház nem kíván valamely tagság hálójába keveredni, és elutasít minden olyan kapcsolatot, amely gyengíti világos bizonyágtévesztését. Az adventisták azonban elfogadják a „lelkiismeret-alapú együttműködést”. Az ökumenikus mozgalom, mint együttműködési intézmény elfogadható elemekkel rendelkezik; az egyházak szerves egyesítésének intézményeként azonban megkérdőjelezhető.

Más vallási közösségekkel való együttműködés

Hosszú idővel ezelőtt 1926-ban, mielőtt az ökumenizmus divattá vált, a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága fontos nyilatkozatot fogadott el, amely most része A Generál Konferencia Eljárási Szabályzatának (O 75). Ez a nyilatkozat fontos ökumenikus elemeket tartalmaz. A nyilatkozat célja az volt, hogy utasításokat adjon a missziós területekre és a más «missziós társadalmakkal» való kapcsolatainkat illetően. De ez a nyilatkozat ma már a többi „vallási szervezetekkel” való kapcsolatainkat is definiálja.

Az adventisták „elismernek minden olyan intézményt, amely kiemeli Krisztust az emberek előtt az üdvösség isteni tervének részeként a világ evangelizálásához, és nagyra értékeli más közösségek keresztény híveit, akik arra töreksenek, hogy lelkeket nyerjenek Krisztusnak”. Az

egyházunk és a többi egyház kapcsolatában „a kereszténység, a kedvesség és az őszinteség” elve kell, hogy érvényesüljön. Gyakorlati tanácsokat is kaptunk a félreértések elkerülése és a súrlódások okainak megszüntetése érdekében. Azonban a kijelentés világossá teszi, hogy az „adventista hívők” elfogadták a különleges „terhet”, amikor Krisztus második eljövételét „az ajtó előtt álló eseményként” hirdetik, ahogy azt a Szentírás kinyilatkoztatta. Az „utasítás” miatt az adventisták a bizonyágtévesztést nem korlátozhatják „valamely meghatározott földrajzi területre”; mert arra kötelezi őket, hogy „minden embernek minden helyen” hirdessék az evangéliumot.

1980-ban a Generál Konferencia megalapította az Egyházközi kapcsolatok tanácsát, hogy általános iránymutatást adjon és felügyelje egyházunk más hitközösségekkel való viszonyát. Ez a Tanács időről időre engedélyezte a más egyházakkal való, hasznosnak vélt beszélgetéseket.

Az adventista vezetők hídépítőkként legyenek ismertek. Ez nem egy könnyű feladat. Sokkal könnyebb lerombolni az egyházközi hidakat és úgy viselkedni, mint valamilyen felelőtlen „keresztény rohamosztag”. Ellen White mondta: „Nagy bölcsességet igényel, hogy lelkészekhez és befolyásos emberekhez férközzünk.” (Evangelizálás, 262) Az adventisták nem arra hívtak el, hogy bekerített gettóban éljenek, hogy csak maguk között beszélgessenek, hogy csak maguk miatt nyomtassanak könyveket, és hogy a szektás elszigeteltség lelkületét ápolják. Ellen White nem támogatta az elszigeteltség gondolatát, s a következő szavai is erről tanúskodnak: „Lelkészeink közelítsék meg a többi felekezetek papjait. Imádkozzatok értük és velük, mert Krisztus értük is közbenjár. Komoly felelősség ez. Krisztus hírnökeiként őszintén viseljük a szívünkön a nyáj e pásztorainak ügyét.” (6T, 78)

A tapasztalat azt tanítja, hogy az egyház leggyümölcsözőbb kapcsolata más egyházak különféle tanácsaival (nemzeti, regionális, világ-) a megfigyelő-tanácsadó státusz.

Az igazi oikumené hírnökei

Az adventisták az egyetlen igazi és tartós oikumené hírnökei. A Zsidókhoz írt levél megemlíti a „jövendő világot” [görögben: oikumené] (Zsid. 2,5), Isten egyetlen országának az eljövételét. Végző soron ez az az „ökumenizmus”, amelyért az adventisták dolgoznak. Minden más ökumenikus mozgalom ideiglenes.

Megjegyzés: A szöveg az “Adventisták és az ökumenikus mozgalom”-ról szóló nyilatkozat része.

Forrás: <http://www.adventisti.net/adventisti-i-ekumenski-pokret/>

Erről a témáról szerb nyelven bővebben a következő honlapon olvashattok: <http://www.adventisti.net/zasto-adventisti-ucestvuju-u-ujedinjenim-nacijama-i-ekumenskim-sastancima/>

8. SZÜLETÉSSZABÁLYZÁS

A születésszabályzással kapcsolatos erkölcsi elemekről szóló nyilatkozatot a szexualitásról, a házasságról, a szülőségről és a gyermekek értékéről szóló bibliai tanítás szélesebb szövegösszefüggésébe kell helyezni megértve az egymásközi összefüggésüket. Annak tudatában, hogy az egyházban megoszlanak a vélemények, az alábbiakban bemutatjuk a bibliai alapú elveket, amelyek célja, hogy tájékoztassanak és vezessenek a döntéshozatalban.

1. A felelősségteljes sáfárság. Isten az embert az Ő képeére és hasonlatosságára teremtette, férfivá és asszonnyá, a gondolkodás és döntéshozatal képességével. Megbízta az emberiséget a Föld feletti uralommal. Ez felügyeletet igényel és a természet gondozását. A keresztyény sáfárszolgálat az emberi nemzésért való felelősségvállalást is magába foglalja. A nemiséggel, mint az emberi természet részével, Isten akaratával összhangban kell sáfárkodni.

2. A nemzés célja. Az emberi szexualitás egyik célja a fajfenntartás. Bár elmondható, hogy a házasság célja az utódok nemzése, ám a Biblia nem úgy mutatja be a gyermeknemzést, mint kötelezettséget, amellyel Istennek kedveskedhetnének. Az isteni kinyilatkoztatás azonban a gyermekeket nagyon értékesnek tartja, és kiemeli, mekkora örömet jelent szülőnek lenni. A gyermeknemzés és gyermeknevelés segít a szülőknek megérteni Istent, valamint, hogy együttérzők, gondosak, alázatosak és önzetlenek legyenek.

3. Az egyesülés eszköze. A szexualitás a házassági egyesülés Istentől elrendelt eszköze, és meg kell különböztetni a gyermeknemzés céljától. A házassági szexualitásnak magában kell foglalnia az örömet, az elégedettséget és az élvezetet. Isten szándéka, hogy a házaspárok, a nemzéstől függetlenül, folyamatos szexuális életet éljenek. Olyan házasságot, ami erős köteléket kovácsol, és védi a házastársat attól, hogy helytelen kapcsolatot létesítsen másvalakivel. Isten terve szerint az in-

tim szexuális kapcsolat nem kizárólag a nemzés célját szolgálja. A Biblia nem tiltja meg a házaspárok számára a terhesség megelőzésére irányuló intézkedések meghozatala melletti házassági örömök élvezetét.

4. Szabad választási lehetőség. A teremtés folyamán, és ismét Krisztus megváltásának köszönhetően, Isten, választási szabadságot adott az embernek, és elvárja tőle, hogy azt felelősségteljesen használja. Az isteni terv szerint a férj és a feleség egy meghatározott családi egységet képez. Mindkettőjüknek szabadsággal és felelősséggel kell egymást támogatniuk a családjukra vonatkozó döntésekben. Az esküdt társaknak tekintettel kell lenniük egymás iránt a születésszabályzási döntések meghozatalánál, és készségesen kell gondoskodniuk egymás szükségleteiről. Azok számára, akik gyermeket vállalnak, a nemzés nem korlátlan. Döntésüket számos tényező alapján kell meghozniuk, beleértve a gyermekek szükségleteinek kielégítésére való képességet; az anya és más gondozók fizikai, szellemi és lelki egészségét; a társadalmi és politikai körülményeket, amelyek között a gyermekek megszületnek, valamint az életminőséget és a rendelkezésre álló globális források elérhetőségét. Isten teremtményeinek gondozói vagyunk, és ezért mások szükségleteinek a figyelembevételével: nézzünk túl a saját boldogságunkon és vágyainkon.

5. Alkalmas születésszabályzó eszközök. A különböző születésszabályzási eszközök kiválasztására és használatára vonatkozó erkölcsi döntéseknek annak a megértéséből kell származniuk, hogy milyen lehetséges következményekkel járhatnak a fizikai és a szellemi egészségre, hogyan hatnak és mennyire költségesek. A születésszabályzás különböző módszerei, ideértve a mechanikai megakadályozás módszereit, a spermicidet és a sterilizálás módszereit, melyek megelőzik a fogamzást és erkölcsileg elfogadhatóak. Néhány egyéb fogamzásgátló módszer megakadályozza az ovulációt, vagy megakadályozza, hogy a peték egyesüljenek a spermiumokkal (megtermékenyítés), vagy megakadályozzák a már megtermékenyített peték befészkelődését. Annak bizonytalansága miatt, hogy hogyan fognak működni egy-egy adott esetben, ezek az eljárások erkölcsi gyanakvást válthatnak ki azoknál, akik szerint a védett emberi élet a megtermékenyüléssel kezdődik. Mivel azonban a legtöbb megtermékenyített petesejt természetes módon nem implantálódik, illetve elpusztul az implantáció után még a születésszabályzó módszer használata nélkül is, a hormonális fogamzásgátló módszerek és a méhen belüli eszközök, amelyek hasonló eljárást képvi-

selnek, erkölcsileg elfogadható eszközök. A terhesség művi megszakítása azonban már erkölcsileg nem elfogadható születésszabályzó eszköz.

6. A születésszabályzással való visszaélések. Habár a terhesség-szabályzás és a szexuális úton terjedő betegségek elleni védekezés egyre szaporodó módszerei hasznosak lehetnek a házaspárok számára, ez irányban visszaélések is történhetnek. Például azok, akik házasság előtti és házasságon kívüli szexuális viszonyt folytatnak, könnyebben vállalják az ilyen viselkedést, mivel a születésszabályozás módszerei a rendelkezésükre állnak. E módszerek alkalmazása, a házasságon kívüli nemi kapcsolatok megvédése érdekében, csökkenthetik a nemi betegségek és a terhességek kockázatát. Ellenben, a házasságon kívüli nemi kapcsolat káros és erkölcstelen, akár kockázatot jelent, akár nem.

7. Az üdvösséget kell szem előtt tartanunk. A születésszabályzási módszerek elérhetősége még sürgetőbbé teszi a szexualitás és az erkölcs tekintetében való nevelést. Kevesebb erőfeszítést kell fektetni az elítélésbe, és többet az oktatásban meg a pozitív cselekvésekbe annak érdekében, hogy minden egyes ember a Szentlélek hatalmas befolyása alá kerülhessen.

Megjegyzés: A szöveg egy terjedelmesebb anyag része, amelyet a következő honlapot tudtok szerbül elolvasni: <http://www.adventisti.net/kontrola-radanja-adventisticka-izjava-o-konczynusu/>

9. TERHESSÉG-MEGSZAKÍTÁS

Számos korabeli társadalom szembesült a művi vetelés erkölcsi problémájával. Ez a konfliktus korunk számos keresztényére is hatással van, aki felelősséget érez a születés előtti emberi élet védelméért, ugyanakkor a nők személyes szabadságát is meg akarja őrizni. A Bibliát követve, egyházunk erkölcsi útmutatásokat ad, az egyéni lelkiismeret-szabadság figyelembe vételével. Az adventista keresztények a terhesség-megszakítást oly módon igyekeznek összekötni az Istenbe, mint Teremtőbe és Megtartóba vetett hittel, amely a keresztényi felelősséget és szabadságot tükrözi. Mivel a terhesség-megszakításról kialakított vélemények az adventisták között is eltérőek, az alábbiakban iránymutatásokat kínálunk a témát illetően. A dokumentum irányelvei bibliai alapelveken alapulnak.

1) A születés előtti emberi élet Isten csodálatos ajándéka. Az emberiségnek szánt, isteni képmás szerinti, isteni ideál, az emberi élet szent-

ségét bizonyítja. Az életfontosságú döntéseket azonban a bűnbe esett világ összefüggésében kell meghozni. A terhesség művi megszakítás soha nem olyan tevékenység, amely nem sok erkölcsi következménnyel jár. Ezért a születés előtti életet nem szabad hanyagul megsemmisíteni. A terhesség művi megszakítását csak nagyon komoly okok miatt szabad végrehajtani.

2) A terhesség-megszakítás a bűnbeesett emberiség egyik tragikus dilemmája. Az egyháznak kegyes támogatásban kellene részesítenie azokat, akiknek személyesen kell dönteniük a művi vetelés kérdésében. Az elítélő magatartás elfogadhatatlan azok részéről, akik elfogadták az evangéliumot. A keresztényektől elvárják, hogy olyan emberi közösségeket építsenek, amelyekben a szeretetet, a gondoskodást, a támogatást gyakorolják a válság helyzetben levők iránt.

3) Az Egyház gyakorlati, kézzelfogható módon, támogató közösségként fejezi ki az emberi élet értékei iránti elkötelezettségét, például:

- A családi kapcsolatok erősítése által.
- A keresztény elvekkel és az emberi szexualitással kapcsolatos, mindkét nemet érintő felkészítésekkel.
- Mind a feleség, mind a férj felelősségének hangsúlyozásával a családtervezésnél.
- Mindkét házastárs felelőssé tételével a keresztény elveknek nem megfelelő viselkedés következményeinél.
- Olyan biztonságos légkör létrehozása által, amely lehetővé teszi a terhesség-megszakítás erkölcsi kérdésének a megvitatását.
- Támogatás és segítség nyújtásával azoknak a nőknek, akik vállalták a terhességet.
- Édesapák az irányban való bátorítása és támogatása által, hogy vállaljanak felelősséget gyermekeik felnevelésében. Az egyháznak figyelmet kell szentelnie a rossz szociális, gazdasági, pszichikai tényezők javítására, mert azok hozzájárulnak a terhesség művi megszakításához; és gondoskodnia kell azokról, akik az egyedi döntések következményeivel szembesülnek ebben a kérdésben.

4) Az egyház nem lehet mások lelkiismerete, de erkölcsi útmutatást kell adnia. A születésellenőrzés, a gyermek nemének kiválasztása, vagy a meghatározott előnyök miatt végrehajtott terhesség-megszakításokat az egyház nem tolerálja. A nők azonban olyan rendkívüli körülmények között szembesülhetnek a terhesség-megszakítással, amelyek súlyos erkölcsi vagy egészségügyi dilemmákat jelentenek – ha például a nő életét veszélyeztetik, vagy súlyos magzati betegséget diagnosztizálnak, vagy a terhesség a nemi erőszak esetleg a vérfertőző rokon kapcsolat következménye. A terhesség megszakítására vonatkozó, végleges döntést, a megfelelő konzultáció után, a terhes nőnek kell meghoznia. Időszerű és pontos információkat kell kapnia, ismernie kell a Szentlélektől vezérelt bibliai elveket és iránymutatásokat. Sőt, a legjobb, ha ezt a döntést az egészséges családi kapcsolatok körében hozza meg.

5) A keresztények mindenekelőtt elismerik Isten vezetését. Céljuk a bölcsesség és az egyensúly megteremtése a személyi szabadság és a hívők közössége meg a szélesebb társadalom és annak törvényei iránti felelősség között. A Szentírás és az Isten törvényének tanításával összhangban választanak, mielőtt az őket körülvevő társadalom normáira támaszkodnának. Ezért egy olyan kísérletet, amely kényszerítené a nőt, hogy megtartsa vagy megszakítsa a terhességet, el kell utasítani, mint a személyes szabadság megsértését.

A jelen irányelvekben meghatározott művi vetélés a már meglévő terhesség megszakításaként definiálható. Ezt meg kell különböztetni a fogamzásgátlástól, amely a terhesség megelőzésére irányul. Ennek a dokumentumnak a középpontjában azonban a terhesség-megszakítás áll.

Megjegyzés: A szöveg egy terjedelmesebb anyag része, amelyet a következő honlapot tudtok szerb nyelven elolvasni: <http://www.adventisti.net/abortus/>

10. NYILATKOZAT A HOMOSZEXUALITÁSSAL KAPCSOLATOS ÁLLÁSFOGLALÁSUNKRÓL

A keresztény adventista egyház úgy véli, hogy minden ember értékes Isten szemében, és minden férfinak vagy nőnek Jézus lelkületében kell bizonyóságot tenni. Hisszük, hogy Isten kegyelméből, a hitközösség tevékenysége által, minden egyes ember élhet az Isten Igéjében felvázolt elvekkel összhangban.

Az adventisták véleménye, hogy a szexuális intimitás csak házastársi partnereknek, férfinak és nőnek lett szánva. Ezt Isten a teremtéskor határozta meg. A Szentírás kijelenti:

„Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.” (1Móz 2,24). Az egész Biblián keresztül ez a heteroszexuális minta húzódik végig. A Biblia nem fogadja el a homoszexuális tevékenységeket és kapcsolatokat. A heteroszexuális házasságon kívüli szexuális tevékenységek tilosak.

„Tartsátok meg rendelkezéseimet és törvényeimet, mert aki megcselekszi azokat, él általuk. Én vagyok az ÚR! Senki se közeledjék egyetlen vér szerinti rokonához sem azért, hogy fölfedje annak szemérmét. Én vagyok az ÚR! Apád szemérmét és anyád szemérmét ne fedd föl: anyád ő, ne fedd föl a szemérmét. Apád feleségének a szemérmét ne fedd föl: apádé az a szemérem. Testvérednek: apád leányának vagy anyád leányának a szemérmét ne fedd föl, akár otthon, akár máshol született. Fiad leányának vagy lányod leányának a szemérmét ne fedd föl, mert saját szemérmed az. Apád felesége leányának a szemérmét ne fedd föl: apád szülöttje, a saját testvéred ő. Apád nővérenek a szemérmét ne fedd föl: apád vérrokona ő. Anyád nővérenek a szemérmét ne fedd föl, mert anyád vérrokona ő. Apád testvérenek a szemérmét ne fedd föl, feleségéhez se közeledj: saját nagynénéd ő. Menyednek a szemérmét ne fedd föl: fiadnak a felesége ő, ne fedd föl a szemérmét. Testvéred feleségének a szemérmét ne fedd föl: testvéredé az a szemérem. Egy asszonynak és leányának a szemérmét ne fedd föl. Fiának a leányát és lányának a leányát ne vedd el, hogy fölfedd a szemérmüket, mert vérrokonok ők. Fajtalanság ez. Ne végy feleségül senkit a testvére mellé, nehogy vetélkedés támadjon, ha még testvére életében fölfeded a szemérmét. Ne közeledj nőhöz havi tisztátalansága idején, hogy fölfedd a szemérmét. Honfitársad feleségével ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. Gyermekeidet ne add oda, hogy elégessék Moloknak; ne gyalázd meg ezzel Istened nevét! Én vagyok az ÚR! Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az. Semmiféle állattal ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtelem az.” (3Móz 18, 5-23. - RUF)

„Ezért Isten szívük hajlama szerint kiszolgáltatta őket a tisztátalanságnak, hadd becstelenítsék meg saját testüket. Hiszen Isten igazságát fölcserélték a hamissággal, s inkább a teremtménynek hódoltak és szolgáltak, mint a Teremtőnek, aki mindörökké áldott. Amen. Ezért

szolgáltatta ki őket Isten alávaló szenvedélyeiknek. Asszonyaik ugyan is a természetes szokást természetellenessel cserélték föl. Ugyanúgy a férfiak is, abba hagyva az asszonnyal való természetes életet, egymás iránt gerjedtek vágyra, férfi férfival űzött ocsmányságot. De el is vették eltévelyedésük megszolgált bérét.” (Róma 1, 24-27 - BD)

„Vagy nem tudjátok, hogy gonosztevők nem örökölhetik Isten országát? Ne ámítsátok magatokat! Sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjelgők, sem fajtalanzkodók, sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmozók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. Közületek néhányan ilyenek voltak, de megtisztultatok, megszentelődtek, és megigazultatok az Úr, Jézus Krisztus nevében és Istenünk Lelke által.” (1Kor 6, 9-11 - STL)

Jézus Krisztus az isteni teremtés támasztotta alá, amikor kijelentette: „... Nem olvastátok-e, hogy a teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és ezt mondá: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. A mit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” (Mát 19, 4-6)

Ezért ellenezik az adventista keresztények a homoszexuálist és az ilyen kapcsolatokat.

Jézus szentesítette az emberi méltóságot azáltal, hogy kegyelmet tanúsított az egyének és a családok iránt, akik bűnt követtek el. A vigasztalás és a remény szavait adta azoknak, akik a bűneikkel harcoltak, de világosan megkülönböztette a bűnösök iránti szeretetét a bűnös tettekről szóló tanítástól. Tanítványaiként az adventista keresztényeknek kegyelemmel és hűséggel teljes, krisztusi életet élve, az Ő utasítását és példáját kell követniük.

Forrás: <http://www.adventisti.net/izjava-o-stavu-prema-homoseksualnosti-dopunjena/>

11. AZONOS NEMŰEK KÖZÖSSÉGE

Az elmúlt évtizedekben a Keresztény Adventista Egyház felismerte, hogy szükséges nyilatkoznia és világosan kiemelni a házassággal, a családdal és a szexualitással kapcsolatos álláspontját. Ezek a témák olyan égő kérdések, amelyekkel az emberi társadalom napjainkban szembe-sül. Amit évszázadok óta a keresztény erkölcsiség alapjának tekintettek

a házassági közösség kapcsán, azt ma nemcsak a világi társadalomban, hanem a keresztény egyházakon belül is megkérdőjelezzük.

A házasság intézménye és a családok folyamatos támadásoknak vannak kitéve, amelyek egyre fokozódó erővel próbálják őket tönkretenni. Egyre több ország nemcsak az „azonos nemű közösségek” témáját tárgyalja, hanem bizonyos jogi keretek létrehozását is, amit világszerte jelenséggé tesznek. A nyilvános megbeszélések erőteljes indulatokat váltanak ki. Ezen események fényében a Keresztény Adventista Egyház egyértelműen megismétli álláspontját.

„Fenntartás nélkül megerősítjük a kezdettől fogva képviselt, és az egyház alapvető hitelveiben megfogalmazott álláspontunkat. „A házasságot, mely a férfi és a nő közötti, élethosszig tartó, szereteten alapuló közösség, Isten alkotta az Édenben és Jézus alátámasztotta. Habár a bűn tönkretette a házasság és a család isteni eszményképét, az mégis az emberi közösség leggyengédebb és legszentebb formája marad. Családjainknak a kapcsolatok felújítására és reformációjára van szükségük.”

Isten, két különböző nem (férfi és nő) megfelelő közösségének alkotta meg a házasságot, akik a házassági közösségben fizikailag, érzelmileg és lelkileg is „egy testté” válnak, ahogy ezt a Szentírás közli. „Ez az egyetlen megfelelő elv, a nemiségnek és az intim szexuális megélésnek az egyetlen, erkölcsileg elfogadott helye. Ennek a magas színvonalnak a csökkentése az isteni eszményképnek az alábecsülését jelentené.”

A homoszexualitás az emberi természet zavartságának és megtörtenségének kifejeződése, amelyet a bűn megjelenése okozott világunkban. Miközben mindenki alá van vetve az elbukott emberi természetnek, „egyszersmind azt is hisszük, hogy Isten kegyelme és a hívők közösségének a támogatása által az egyén összhangban élhet Isten Igéjének alapelveivel”. (Nyilatkozat a homoszexualitással kapcsolatos álláspontunkról – kiegészített).

Hiszük, hogy - szexuális orientáltságától függetlenül - Isten minden embert szeret. Nem tesszük indokolttá a kiemelését, ám egyetlen emberi csoportot se kezelünk megvetéssel vagy teszünk a csúfolódás tárgyává. Isten Igéje azonban, amely minden korszaknak és kultúrának felette áll, nem támogatja a homoszexuális életvitelt. Isten alapította meg a házasság intézményét és ellenzi az egyneműek életközösségét.

„És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlóságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.

Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket. És megáldá Isten őket, és monda nekik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.” (1Móz 1, 26-28).

„És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítő társat nem talált vala. Bocsáta tehát az Úr Isten mély álmat az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivón egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét. És alkotá az Úr Isten azt az oldalbordát, a melyet kivett vala az emberből, asszonnyá, és vivé az emberhez. És monda az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztessek, mert emberből vétetett. Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.” (1Móz 2,20-24);

„Ne hálj férfival, úgy, ahogy asszonnyal szokás hálni, ez gyalázatos dolog.” (3Móz 18,22 - SZIT).

„Ha valaki férfival hál együtt, úgy, ahogy asszonnyal szoktak együtt hálni, ez utálatosság, amelyben mindketten részesek, ezért meg kell halniuk, vérük visszahull rájuk.” (3Móz 20,13 - SZIT).

„Vagy nem tudjátok, hogy gonosztevők nem örökölhettek Isten országát? Ne ámitsátok magatokat! Sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjelgők, sem fajtalanzkodók, sem tolvajok, sem nyereszkedők, sem részegesek, sem rágalmazók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát. Közületek néhányan ilyenek voltak, de megtisztultatok, megszentelődtetek, és megigazultatok az Úr, Jézus Krisztus nevében és Istenünk Lelke által.” (1Kor 6, 9-11 - STL)

Jézus egyértelműen azonosítja a heteroszexuális házassági közösséget.

„...Nem olvastátok-e, hogy a teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és ezt mondá: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. A mit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” (Mát 19, 4-6)

A Keresztény Adventista Egyház egyik alaptana a házasságról és a családról szóló tanítás.

Forrás: <http://www.adventisti.net/istopolne-zajednice/>

12. VERSENYELEMENKET TARTALMAZÓ TEVÉKENYSÉGEK – PERSPEKTÍVÁK ÉS ELEMZÉSEK

A Keresztény Adventista Egyház és különböző szervezetei, akik aggodnának a versenyszellem és a rivalizálás miatt, tisztázni akarják álláspontjukat, és ajánlani bizonyos versennyel kapcsolatos versenypolitikai iránymutatásokat. Ezekkel a javaslatokkal a Biblia és a Próféataság Lelke szemszögéből szeretnék iránymutatást és útmutatást adni a hívők, a gyülekezetek, az egyházterületek és az egyházi intézmények számára.

Isten terve

1. Isten útja. Az ideális ez: együttműködés és egység az Isten gyülekezetében, amint az 1Kor 12,12-14-ben látható, ahol az egyház tagjai, a testrészekhez hasonlóan, együtt dolgoznak az egész javára. Ez az összhangos együttműködésről szól; nincs versengés.

2. Isten terve az Ő művével. „A jellemépítés a legfontosabb munka, amit Isten valaha is az emberre bízott, és annak szorgalmas tanulmányozása soha nem volt olyan életbevágó, mint ma. Egyetlen korábbi generációnak sem kellett olyan döntő jelentőségű kérdésekkel szembenéznie, a fiatal férfiaknak és nőknek olyan hatalmas gonoszságokkal megküzdenie, mint amilyenek manapság várnak rájuk. (...) Isten tervében ott van a helye minden embernek. Mindenkinek kötelessége, hogy a legvégsőkig fejlessze adottságait, és ebbéli hűsége, legyen szó akár több, akár kevesebb talentumról, igenis tiszteletet érdemel. Isten tervében nincs helye önző versengésnek.” (Ed, 225)

Az élet kiegyensúlyozott megközelítése

Adventisták hiszik, hogy az ember egy összetett lény, akinek a testi, a lelki, a szellemi és a szociális szükségletei egymással összefüggenek. Ők törődnek az emberek általános fejlődésével, hiszik, hogy mindenkinek szüksége van a következetes és megfelelően megtervezett testi tevékenységre. Ezeknek az igényeknek a kielégítése érdekében az adventista intézményeket a múlt évszázadtól a mai évszázadig nagyrészt vidéki területeken helyezték el, és így számos lehetőséget kínálnak a testmozgásra.

Ma az intézmények egyre túlszűfoltabb környezetben dolgoznak, csökkentett lehetőségeket kínálva a hasznos munka, mint szabadidős

eszköz számára. A vidéki társadalomból a városi környezetbe való áttéréssel a testmozgást igénylő foglalkozások is csökkentek, a feszültségek megszaporodtak, és a szabadidő egyre inkább a rádió, a televízió és a filmek által nyújtott immobile szórakoztatás felé fordul. Annak érdekében, hogy pótoljuk a változások közben elvesztett dolgokat, az egyházi iskolákban, a gyülekezetekben és más intézményekben, nagy gondossággal kell megválasztanunk a fizikai tevékenységet.

Minden olyan egyházban vagy iskolában, ahol léteznek szervezett fizikai tevékenységek, jó eredményeket érhetnek el, ha megpróbálják elérni ezeket az eszméket: együttműködés, segítségnyújtási hajlandóság, önzetlenség, a szívéllyesség lelkülete, játék a szórakozásért és nem csak a győzelemért, és nem csak a szabályok betűinek, hanem a játék lelkületének a tisztelete. „Az üdülés (rekreáció) – nevéhez híven – felüldülést, megújulást jelent, amikor megerősödünk, és újra feltöltődünk.“ (Ed, 207) Nem ösztönzi az önzést, a versengést, az ellenségességet, a viszálykodást, az uralomra való hajlamot, az élvezet utáni vágyat vagy az egészségtelen izgalmakat. A hatékony vezetés felelősséget vállal a célok eléréséért.

Az egyházi tevékenységek értelme és célja

Az egyház minden programjának és tevékenységének hozzá kell járulnia a Krisztushoz hasonló jellem kiépítéséhez és a hatékony bizonyítéshoz. Ezeknek ösztönözniük kell

- a keresztényi szeretet tökéletes fejlődését és mások önzetlen tekintetbe vételét (1Kor 13);
- a kölcsönös tiszteletet a hívők közösségében, amint azt az Egyház képeinek egyetlen testként való bemutatásában látjuk (1Kor 12);
- az önző rivalizálás alóli felszabadulást és az együttműködési törekvések élénkebb megtapasztalásának a növelését;
- a test, elme és lélek egészséges fejlődését;
- az egészséges társadalmi kapcsolatok feltételeinek a megteremtését;
- Isten elfogadható tiszteletére való bátorítást és irányítást;

- az egyéni ösztönzést, hogy a lehető legjobbat és a lehető legtöbbet nyújtsák mindenben, ami értékes;
- az Egyház nagy emberi potenciáljának az aktiválását a lelkek megnyerése érdekében.

Minden olyan tevékenységet, amely hátráltatja ezen alapvető célok elérését, el kell vetni.

Megjegyzés: A teljes nyilatkozatot a következő honlapon tudjátok elolvasni (szerb nyelven):

<http://www.adventisti.net/delatnosti-s-elementima-takmicen-ja-perspektive-i-analize/>

13. AZ OTTHON ÉS A CSALÁDI ÉLET VISZONYULÁSA A SZOMBATHOZ

1. Bevezetés. Az otthoni élet a szombat megszentelésének az alapköve. Csak amikor az egyedek otthon helyesen megtartják a szombatot, és vállalják az otthon rájuk bízott felelősséget, tudja az egyház a teljességében bemutatni a világnak az Isten szent napjának az előnyeit és örömét.

2. Különböző otthonok. A 21. században különböző típusú otthonok vannak; például olyan otthon, amely férjből, feleségből és gyermekekből áll; otthon, ahol férj és feleség él, de nincsenek gyermekeik; otthon, ahol az egyedülálló szülő él a gyerekekkel (ha az egyik szülőnek halál vagy válás miatt kell az apa és az anya szerepét vállalni); otthon olyan személlyel, aki soha nem házasodott meg; olyan otthon, ahol a halál vagy a válás miatt egyedül és magányosan él valaki, gyermekek nélkül; vagy olyan otthon, ahol csak az egyik szülő az egyház híve. Amikor e kategóriák szükségleteiről és problémáiról beszélünk, szem előtt kell tartanunk, hogy az alapelvek és a javaslatok egy része minden csoportra vonatkozik, egy része viszont csak egy meghatározott csoportra.

3. Két szent intézmény: a házasság és a szombat. „Kezdetben” Isten Ádámot és Évát az édenkerti otthonukban helyezte el. Isten ugyanúgy még „kezdetben” nekik adta a szombatot. Ez a két intézmény, a házasság és a szombat, együtt jár. Mindkettő isteni ajándék. Ezért mindkettő szent, azzal, hogy az utóbbi egyedülálló módon erősíti és gazdagítja az elsőt.

4. A felnőttek tanítói felelőssége. Azzal az utasítással összhangban, mely hangsúlyozza: „gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről (Isten parancsolatairól)” (5Móz 6,4-9), a felnőtteknek tanítaniuk kell a gyerekeket, hogy szeressék Istent és megtartsák az Ő parancsolatait. Istenhez való hűségre és az Ő rendeleteinek megtartására kell tanítaniuk őket. Kiskoruk óta a családi áhítaton való részvételre kell ösztönözni őket, hogy az Isten házában megtartott istentisztelet e családi áhítatok folytatása lehessen. Ugyanúgy, kiskoruktól fogva tanítani kell őket a gyülekezetbe való járásra, hogy az istentiszteleteken való részvétel és a tanulmányozás az Isten házában a helyes szombattartás része lehessen. Az otthon felnőtt tagjai példamutatóan vegyenek részt az istentiszteleteken, mert így nélkülözhetetlen példát fognak állítani a gyermekeik elé, amelyet az élet értékes dolgairól való döntéseiknél majd figyelembe vesznek. Amint a gyerekek egyre idősebbek lesznek és érettebbé válnak, beszélgetések és tanulmányozások útján a szombat jelentőségére, a keresztényi élettel való összefüggésre és annak a tartós minőségére is meg kell őket tanítanunk.

5. Előkészület a szombatra. A szombat helyes megtartása érdekében az egész hetet úgy kell megszervezni, hogy minden családtag felkészülhessen Isten szent napjának békés bevárására. Ez azt jelenti, hogy a család felnőtt tagjai úgy fogják megszervezni a kötelezettségeiket, a bevásárlást, a főzést, az öltözék előkészítését és az összes mindennapi tevékenységek elvégzését, hogy a pénteki naplemente előtt minden el legyen intézve. A pihenés napja legyen a tengely, amely körül a teljes hét kereke megfordul. A pénteki naplemente és est közeledésével, felnőttek és gyerekek nyugodt elmével, mindent előkészítve és elvégezve köszönhetik a szombatot, melyet huszonnégy órán át egymással és Istennel fognak tölteni. A gyermekek a korosztályuknak megfelelően segíthetnek a szombati előkészületek alkalmával. Az a módszer, ahogyan a család a pénteki naplementekor lebonyolítja a szombatkezdést, és ahogyan az estét tölti, lehetővé teszi a családtagok számára, hogy átvessék az Istentől e napra előkészített áldásokat.

6. A megfelelő szombati öltözék. Olyan otthonokban, ahol gyerekek is vannak, amikor szombat reggel a felnőttek gyülekezetbe készülnek, szóval és példával taníthatják a gyermekeket, hogy az egyik módja annak, hogy tiszteljük Istent, az, hogy ha Isten házába tiszta és rendes, kultúrájuknak megfelelő ruhában mennek.

7. A bibliatanulmányozásra szentelt idő jelentősége. Ahol a gyermekek nem részesültek abban az előnyben, hogy adventista iskolába járhassanak, a szombatiskola az otthonon kívüli vallásos tanítás legfontosabb helyévé válik. Nem hangsúlyozhatjuk eléggé, mennyire fontos ez a bibliatanulmányozással eltöltött idő. Ezért a szülők tegyenek meg mindent, hogy jelen legyenek a szombatiskolában, és a gyermekeiket is vezessék magukkal.

8. Szombati, családi tevékenységek. A legtöbb kultúrában a szombati étkezés, amikor a család, otthon összeül ebédelni, a hét csúcspontja. Fokozódik a szent öröm és a közösség érzése, amely a gyülekezeti istentisztelettel kezdődött és folytatódott. A világi zaklatás légkörétől felszabadultan, a család közös érdekű témákról beszélgethet, és megtudja őrizni az aznapi lelki hangulatot.

Amikor megértik a szombat természetét, és a szülők és gyermekek közötti szeretetteljes közösség jellegét, mindenki azon lesz, hogy megakadályozza a világi zene, a rádió, a televízió, a videó programok, valamint az újságok, a világi könyvek és magazinok behatolását a szent pillanatokba.

A szombat délután, amennyire csak lehet, teljen a családi tevékenységekkel, a természetkutatással, a betegek vagy olyan személyek meglátogatásával, akiknek bátorításra és részvételre van szükségük; illetve a gyülekezeti tevékenységekkel. Ahogy a gyermekek nőnek, a tevékenységek is bővülnek, és a gyülekezeti társaikat is magukkal ragadják, miközben nem felejtik el mindig feltenni a kérdést: „Vajon ez a tevékenység segíteni fog nekem abban, hogy jobban megértsem a szombat igazi természetét és szentségét?” Így a szombatnak az otthonban való helyes megtartása tartós földi és mennyei hatást fog gyakorolni rájuk.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2018
Istentiszteleti használatra